

DECIZIE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, Iuliana Oprea
judecători Ion Druță, Dumitru Mardari, Oleg Sternioală, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Primăria orașului Sîngera, municipiul Chișinău,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Bolixan-Exim” împotriva Primăriei Sîngera cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Primăria Sîngera și s-a menținut hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 26 septembrie 2016, SRL „Bolixan-Exim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Sîngera, mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, deține în proprietate terenul cu nr. cadastral XXXXX, situate în XXXXX, fapt confirmat prin contractul de vânzarea-cumpărare încheiat cu Valentina Tcaci din 29 februarie 2016 și înregistrat la OCT.

Terenul sus-numit a fost procurat în scopul edificării a două blocuri locative tip D+P+6E+2M, însă până la momentul adresării în instanță de către Primarul or. Sîngera nu a fost satisfăcută solicitarea reclamatului de a elibera certificatul de urbanism pentru proiectarea acestor blocuri.

La 18 decembrie 2015, SRL „Bolixan-Exim” a depus cererea privind eliberarea certificatului de urbanism, în conformitate cu art. 3 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, însă, contrar alin. (2) al aceluiași articol, prin răspunsul Primăriei or. Sîngera din 15 ianuarie 2016, a fost refuzată eliberarea acestora și solicitate alte acte decât cele prevăzute în alin. (1) al acestui articol, cum ar fi respectarea normelor anti incendiare, calculul insolării a caselor

de locuit din vecinătate. Potrivit alin. (2), art. 3 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție solicitarea altor documente decât cele prevăzute la alin. (1), nu se admit.

La 27 ianuarie 2016, SRL „Bolixan-Exim”, a depus cerere prin care a solicitat repetat eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare a acestor blocuri, totodată anexând la cerere planul pentru amenajarea terenului de joacă pentru copii și accesul pentru echipamentul și utilajul necesar pentru demararea construcției, schema cu calculul insolării a caselor de locuit din vecinătate, dorind să conlucreze cu administrația publică locală, chiar dacă prezentarea acestor acte nu este obligatorie.

La 25 februarie 2016, prin răspunsul nr. 151, Primăria or. Sîngera, mun. Chișinău a refuzat să elibereze certificatul solicitat, invocând motive formale fără suport legal, precum că, amplasarea clădirilor planificate pentru construcție nu corespund regimului de înălțime specific zonei date și drumul nu permite accesul transportului de mare capacitate, totodată, contrar prevederilor alin. (2), art. 3 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor în construcție, solicitând prezentarea acordului notarial a proprietarilor imobilelor învecinate, raportul cu privire la rezistența construcțiilor deja existente pe durata demarării construcțiilor obiectivului dat și asigurarea cu locuri de parcare.

Astfel, după recepționarea acestor răspunsuri, reclamantul a încercat stabilirea unui raport de conlucrare cu administrația publică locală, prezentând actele solicitate, încercând să demonstreze intenția lor de a dezvolta infrastructura or. Sîngera, mun. Chișinău, însă Primarul or. Sîngera, mun. Chișinău a refuzat să-i primească la audiență și orice solicitare de-a reclamatului.

La 29 februarie 2016, SRL „Bolixan-Exim” a solicitat ÎM „Chișinău-Proiect” elaborarea Planului urbanistic zonal pentru centrul or. Sîngera, mun. Chișinău, astfel, prin răspunsul din 09 martie 2016 fiind informați că în anul 2009 a început elaborarea Planului Urbanistic General al or. Sîngera, care ulterior a fost întreruptă.

La 11 martie 2016, prin cererea nr. 152 înregistrată la Primăria or. Sîngera, mun. Chișinău, reclamantul a solicitat acordul Primăriei pentru amenajarea unei parcări cu prezentarea proiectului, însă au rămas fără răspuns.

Astfel, la 25 mai 2016 reclamantul a solicitat repetat eliberarea certificatului de urbanism, specificând că au îndeplinit toate cerințele expuse de către primar, care nici după 5 luni nu a fost satisfăcută.

La 02 august 2016 reclamantul a solicitat eliberarea certificatului de urbanism cu prezentarea planului de construcție avizat de ÎM „Chișinău proiect”, coordonat de către arhitectorul-șef, Detașamentul pompieri și salvatori sect. Botanica al MAI, precum că sunt respectate normele ante incendiare și de către proiectant, însă la 04 august au primit răspuns că, la acel moment se execută lucrări de elaborare a Planului Urbanistic General și ei sunt în imposibilitate de a elibera certificatul de urbanism.

La 05 august 2016, au depus cerere de eliberarea a certificatului de urbanism, la care nu au primit răspuns în termeni legali, nici până la momentul depunerii acțiunii în judecată.

Cu atât mai mult, la 07 aprilie 2016 Primăria or. Sîngera, mun. Chişinău a eliberat autorizaţia de desfiinţare a casei de locuit şi a construcţiilor accesorii în XXXXX.

În baza circumstanţelor invocate şi în conformitate cu art. 16 din Legea contenciosului administrative care prevede că persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrative şi nu este mulţumit de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de este în drept să sesizeze instanţa de contencios administrative competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respective şi repararea prejudiciului cauzat, în baza art. 3 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, art. 1 al Primului Protocol adiţional la Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale, solicită obligarea Primăriei or. Sîngera, mun. Chişinău la eliberarea certificatului de urbanism pentru terenul şi construcţiile situate în XXXXX, nr. cadastral XXXXX pentru proiectarea a două blocuri locative D+P6E+2M.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chişinău din 18 noiembrie 2016 s-a admis acţiunea SRL „Bolixan-Exim” împotriva Primăriei or. Sîngera, mun. Chişinău.

S-a recunoscut ilegal în fond şi ca fiind emis contrar prevederilor legii refuzul Primăriei or. Sîngera, mun. Chişinău privind elibera SRL „Bolixan-Exim” a certificatul de urbanism pentru proiectarea a două blocuri locative.

S-a obligat Primăria or. Sîngera, mun. Chişinău de a elibera SRL „Bolixan-Exim” certificatul de urbanism pentru proiectarea a două blocuri locative D+P+6E+2M pe terenul nr. cadastral XXXXX, situate în XXXXX.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanţe, la 06 decembrie 2016, Primăria or. Sîngera, mun. Chişinău a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii primei instanţe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acţiunii.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 20 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de Primăria Sîngera şi s-a menţinut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chişinău din 18 noiembrie 2016.

La 10 iulie 2017, Curtea de Apel Chişinău a expediat în adresa participanţilor la proces copia deciziei motivate (f.d. 177).

La 26 iulie 2017, Primăria or. Sîngera, mun. Chişinău a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel şi hotărârii primei instanţe, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătoreşti cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acţiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziţiei citate, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră recursul declarat la 26 iulie 2017, împotriva deciziei instanţei de apel din 20 iunie 2017, în termen.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiate decizia instanţei de apel şi hotărârea primei instanţe, deoarece instanţele nu au dat o

apreciere corectă materialului probator, nu s-au expus asupra tuturor argumentelor pârâtului apelant.

Totodată, în susținerea recursului, a mai invocat că instanțele de judecată greșit au constatat că întreprinderea a prezentat acordurile autentificate notarial a vecinilor, deoarece bunul imobil are mai mulți vecini.

Susține că instanțele nu a reținut spre examinare argumentul că prin edificarea acestei construcții multietajate sunt încălcate drepturile mai multor persoane din vecinătate, casele cărora sunt cu un nivel sau două.

A mai indicat că, nu au fost atrase un șir de persoane în proces, dreptul cărora direct le este afectat, deoarece construcția multietajată nu dispune de locuri suficiente de parcare, mai mult ca atât susține că drepturile acestora sunt afectate și prin creșterea populației, afectarea fonică, scăderea confortului proprietăților învecinate, precum și scăderea valorii imobilelor.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2017, recursul declarat de Primăria or. Sîngera, mun. Chișinău s-a considerat admisibil și s-a fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători pentru examinarea fondului recursului pentru 08 noiembrie 2017.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat și va casa decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii spre rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432, alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118, alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor

participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 130, alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 241, alin. (5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

Iar, în conformitate cu art. 373, alin. (1) - (4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Actele cauzei atestă că, la 26 septembrie 2016, SRL „Bolixan-Exim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Sîngera, mun. Chișinău, solicitând obligarea Primăriei or. Sîngera, mun. Chișinău la eliberarea certificatului de urbanism pentru terenul și construcțiile situate în XXXXX, nr. cadastral XXXXX pentru proiectarea a două blocuri locative D+P6E+2M.

Fiind investită cu examinarea cauzei, prima instanță prin hotărârea din 18 noiembrie 2016 a admis acțiunea SRL „Bolixan-Exim” împotriva Primăriei or. Sîngera, mun. Chișinău. A recunoscut ilegal în fond și ca fiind emis contrar prevederilor legii refuzul Primăriei or. Sîngera, mun. Chișinău privind elibera SRL „Bolixan-Exim” a certificatului de urbanism pentru proiectarea a două blocuri locative. A obligat Primăria or. Sîngera, mun. Chișinău de a elibera SRL

„Bolixan-Exim” certificatul de urbanism pentru proiectarea a două blocuri locative D+P+6E+2M pe terenul nr. cadastral XXXXX, situate în XXXXX.

Iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de Primăria Sîngera și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2016.

Întru argumentarea soluției, instanța de apel asemeni primei instanțe a reținut că, Primăria or. Sîngera, mun. Chișinău contrar prevederilor legale a refuzat eliberarea solicitantului SRL „Bolixan-Exim” a certificatului de urbanism pentru proiectarea a două blocuri locative, deoarece intimatul a prezentat tot setul de acte necesare specificate la art. 3, alin. (1) al Legii privind autorizarea executării lucrărilor în construcții nr. 163 din 09 iulie 2010.

Totodată, instanța de apel a considerat abuzivă solicitarea Primăriei or. Sîngera, mun. Chișinău privind prezentarea altor documente, decât cele expres prevăzute la art. 3, alin. (1) al Legii privind autorizarea executării lucrărilor în construcții nr. 163 din 09 iulie 2010, și contrară prevederilor art. 3, alin. (2) al aceleiași legi.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel a fost adoptată arbitrar, fără o apreciere a argumentelor și probelor invocate, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială și evazivă atât a apelului, cât și a pricinii dedusă judecării, fără a fi verificată, în condițiile legii, legalitatea hotărârii contestate.

În acest sens, Colegiul remarcă că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a constatat că pricina a fost soluționată corect de prima instanță.

La acest capitol, Colegiul consideră necesar a menționa că, instanța de apel la examinarea cauzei, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor apelantului, și a lăsat fără răspuns argumentul acestuia ce se referă la atragerea în proces a tuturor persoanelor interesate.

Or, în conformitate cu art. 67 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pârât până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărârea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți. Intervenientul accesoriu poate fi introdus în proces și la cererea uneia dintre părți sau din oficiul instanței.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că instanța de apel făcând referire la prevederile art. 4, alin. (2) al Legii privind autorizarea executării lucrărilor în construcții nr. 163 din 09 iulie 2010, a considerat că cerințele SRL „Bolixan-Exim” sunt întemeiate, pe când la materialele cauzei se regăsește doar schema de amplasare a imobilului avizată de arhitectul-șef, lipsind avizele organelor supravegherii de stat (centrul de medicină preventivă, inspectoratul ecologic, serviciul de pompieri și salvatori), instanța punând la bază doar rezoluția eliberată de arhitectul-șef.

Respectiv, instanța de apel nu a reținut, în speță, potrivit situației create și a materialelor cauzei, dacă Primăria în baza actelor prezentate poate să elibereze certificat de urbanism legal în temeiul art. art. 4, 6 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor în construcții nr. 163 din 09 iulie 2010, care prevăd modalitatea de eliberare și conținutul certificatului de urbanism pentru proiectare.

Reieșind din cele supra relatate, Colegiul consideră că instanța de apel a examinat apelul arbitrar, fără a da o apreciere tuturor probelor prezente la materialele cauzei și fără a stabili circumstanțele cauzei.

În atare condiții, instanța inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373, alin. (2) Cod de procedură civilă, de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia. Or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130, alin. (4) Cod de procedură civilă.

Tot aici, este de menționat că în cadrul soluționării pricinii probele din dosar se cercetează doar în ansamblul și în interconexiunea acestora, or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Mai mult, în conformitate art. 390, alin. (1), lit. e), f) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

Or, în sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării. CEDO, în cauza *Suominen vs. Finlanda*, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”.

Totodată, în cauza *Van de Hurk v. Olandei*, hotărârea din 19 aprilie 1994, și cauza *Dulaurans v. Franței*, Hotărârea din 21 martie 2000, paragraful 33, CEDO a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat.

Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”. CEDO nu își propune să garanteze drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (cauza *Artico v. Italiei*, Hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr. 37, p. 16, paragraful 33).

Prin urmare, instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea luată și de a argumenta respingerea unor probe și admiterea altora.

Dreptul de a fi auzit, prin urmare, a fost încălcat, or dreptul în cauză include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce nu a fost îndeplinit de instanța de apel.

În consecință, Colegiul, verificând conținutul deciziei contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în recurs, conchide că instanța de apel, s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material pe care le-a considerat aplicabile speței, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării pricinii pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste.

Este de menționat că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea pricinii în instanța de apel nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Primăria or. Sîngera, mun. Chișinău și a casa integral decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/ netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130, alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445, alin. (1), lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Primăria orașului Sîngera, municipiul Chișinău.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Bolixan-Exim” împotriva Primăriei Sîngera cu privire la contestarea actului administrativ, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Iuliana Oprea

judcători

Ion Druță

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală

Galina Stratulat